

...

A Kúria

mint másodfokú bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kf.V.39.844/2021/4.

A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: dr. Káldi Zoltán kamarai jogtanácsos

Az alperes: községnév1 Község Önkormányzata

(Cím1)

Az alperes képviselője: alperesi képviselő

(Cím4)

A per tárgya: mulasztási per – településfejlesztési koncepció kidolgozásának és elfogadásának elmulasztása

A fellebbezést benyújtó fél: Az alperes 10. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat: A Veszprémi Törvényszék 2021. február 5. napján kelt 11.K.701.204/2020/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 11.K.701.204/2020/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a mulasztási per lefolytatására irányuló eljárást megszünteti és az ügyet átteszi a helyi önkormányzat jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárásra hatáskörrel rendelkező Kúriához.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 9/A. § (1) bekezdése értelmében a településfejlesztési koncepció hosszú távra rendszerbe foglalja az önkormányzat településfejlesztési szándékait, ennek keretében a területi adottságok és összefüggések figyelembevételével meghatározza a település jövőképét, javaslatot tesz a helyi környezet, társadalom, gazdaság és az infrastruktúra átfogó fejlesztésére, a műszaki, az intézményi, valamint a táji, természeti és ökológiai adottságok fenntartható hasznosítására. A településfejlesztési koncepcióban foglaltakat a települési önkormányzat döntéseiben érvényesíti. Az Étv. 9/A. § (3) bekezdése szerint a településfejlesztési koncepciót és az integrált településfejlesztési stratégiát a települési önkormányzat képviselő-testülete állapítja meg. A településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Éhvr.) 3. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján koncepciót, stratégiát és településrendezési eszközöket kell készíteni, ha a) jogszabály előírja, vagy b) a települési önkormányzat a település társadalmi, gazdasági, illetve környezeti helyzetében bekövetkezett változások vagy új településfejlesztési szándék miatt indokoltnak tartja. Az alperes az Étv. előírása ellenére nem rendelkezik olyan településfejlesztési koncepcióval, amelyet képviselő-testülete maga alkotott volna kizárólag a saját területére nézve, annak megalkotására törvényességi felhívást követően sem került sor.

[2] A felperes Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdésének a) pontja és 134. § (1) bekezdése által biztosított hatáskörében, valamint a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 2. § (7) bekezdésében foglaltak alapján eljárva a 2020. május 13. napján kelt VE/53/226-2/2020. számú ismételt törvényességi felhívásban 2020. szeptember 30-ai határidővel felhívta az alperest a jogszabálysértés megszüntetésére, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint - azoknak megfelelő tartalommal - a településfejlesztési koncepció elkészítésére és annak határozattal való elfogadására, továbbá az Mötv. 134. § (1) bekezdése alapján a felhívásban foglaltaknak a kézbesítéstől számított 30 napon belüli vizsgálatára, a tett intézkedésekről,

egyét nem értéke esetén annak indokolásáról írásbeli tájékoztatásra a Nemzeti Jogszabálytár felületén keresztül.

[3] A felperes az ismételt törvényességi felhívásban utalt arra, hogy községnév1 közigazgatási területére - a két település szétválása előtti állapotot tükrözve - továbbra is községnév2 nagyközség 2006. január 26-án elfogadott területfejlesztési koncepciója van érvényben.

[4] Az alperes képviselő-testülete az ismételt törvényességi felhívást követően, az abban foglalt határidőben településfejlesztési koncepciót nem alkotott.

A kereseti kérelem és a védírat

[5] A felperes 2020. október 5. napján keresetlevelet nyújtott be közvetlenül a Veszprémi Törvényszékhez, az Mötv. 140. § (1) bekezdés a) pontja szerinti közigazgatási mulasztási per megindítása íránt. Keresetében kérté az alperes önkormányzati határozathozatali kötelezettsége elmulasztásának megállapítását és határidő tűzésével az alperes kötelezését arra, hogy készítse el és határozattal fogadja el községnév1 Község településfejlesztési koncepcióját. Kereseti kérelmének jogalapjaként az Mötv. 140. § (1) bekezdés a) pontját, az Étv. 3. § (1) bekezdés a) pontját, 6. § (1) bekezdését, 9/A. §-át, valamint az Éhvr. 3. § (1) bekezdését, 5. §-át és 2. számú mellékletét jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy az alperes az ismételt törvényességi felhívásban leírt jogsértéseket határidőben nem szüntette meg, ezzel kapcsolatos döntést nem hozott. Előadta, hogy az alperes rendelkezik helyi építési szabályzattal [községnév1 Község Helyi Építési Szabályzatának megállapításáról szöló 6/2014. (XII. 8.) Önkormányzati rendelet] és az azt megalapozó településszerkezeti tervvel, ez utóbbi az Étv. 2. § 29. pontja alapján a településfejlesztési koncepcióban leírt célok megvalósítását biztosítja. Ebből következően a településfejlesztési koncepció, mind annak jogszabályokkal való összhangja az alperes számára kötelezettséget formál, azonban községnév2 koncepciója az Évhr. 2. mellékletében foglalt tartalmi követelményeknek nem felel meg. Előadta, hogy az alperes a 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozatával a saját területére hatályosította és érvényesnek nyilvánította községnév2 koncepcióját, azonban a településfejlesztési koncepció nem jogszabály, így annak hatályosítása nem lehetséges, továbbá a községnév2 város képviselő-testülete 4/2006. (I. 26.) számú határozatával elfogadott dokumentum hatálya kizárólag e településre és nem annak elfogadáskori településrészére, a 13/2013. (I. 8.) KE határozattal községnév1 községként önálló településsé vált alperesre vonatkozatható, így fogalmilag kizárt a hatályosítás, továbbá tartalmában és formájában sem tekinthető az alperes területfejlesztési koncepciójának. Perköltségigénnyel élt, a perköltség összegét 24.000 forintban számította fel.

[6] Az alperes a védíratában kérté elsödlegesen a kereset elutasítását, mivel az elkéssett, továbbá a határozathozatali kötelezettségét nem mulasztotta el, kötelezettségének a 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozatával eleget tett, másodlagosan a felperesi kereset szerinti kötelezésre községnév1 Község közigazgatási határainak véglegessé válását követő 360 napos határidő megállapítását. Az elkéssettséget az Mötv. 140. § (1) bekezdésében foglalt határidőre alapította, mivel a felperes az ismételt törvényességi felhívást 2020. május 13.

napján adta ki, amelynek teljesítését az alperes a 63/2020. (VII. 8.) önkormányzati határozatában utasította el, s az Mötv. hivatkozott szakasza értelmében az önkormányzati határozat kézhezvételével a perindításra nyitva álló határidő megkezdődött, azonban a perindításra jóval a jogvesztő határidőt követően került sor. Álláspontja szerint a mulasztási per megindítására nyitva álló határidő nem az ismételt törvényességi felhívásban megjelölt szeptember 30. napjával kezdődött meg. A törvényességi felhívás teljesítésének határozati elutasításával megvalósult az Mötv. 140. § (1) bekezdésében rögzített kézhezvétel, ezáltal a határidő is azzal kezdődött, így a kereset elkésett. Hangsúlyozta, hogy a 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozattal a településfejlesztési koncepciót elfogadta, azt a keresetlevélhez a felperes maga is csatolta, így a felek között nem vitás, hogy a határozatot 2015-ben meghozta. Ez alapján határozathozatali kötelezettség elmulasztása megállapításának nincs helye. Hivatkozott arra, hogy a 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozatot a felperes bíróság előtt nem támadta meg, így az jelenleg is hatályos és érvényes. A felperes a határozat tartalmát és mellékletét kifogásolja, így nem állapítható meg határozathozatali kötelezettség elmulasztása. Az Alaptörvényellenesség körében kifejtette, hogy a településfejlesztési koncepció elkészítése, amelynek része a környezetvédelmi program is, hozzávetőlegesen 15-20 millió forint költséggel jár, ami a költségvetése közel 10 százaléka, így a kötelező feladatellátást is veszélyeztetné. Hivatkozott az Alaptörvény 34. Cikk (1) bekezdésének harmadik mondatában foglaltakra, hangsúlyozta, hogy a feladat elvégzéséhez költségvetési forrásban nem részesült, az önkormányzatokra pedig csak olyan feladatok róhatóak, amelyeknek a forrását a költségvetés biztosítja. A közigazgatási terület kérdéskörével kapcsolatban az Étv. 9/A. § (1) bekezdésére és a 2. § 27. pontjára hivatkozással kiemelte, hogy a településfejlesztési koncepciót a település egészére vonatkozóan kell elkészíteni, azonban egyértelműen definiált közigazgatási területtel nem rendelkezik. Előadta, hogy az új község létrehozása [13/2013. (I. 8.) KE határozat] során annak közigazgatási területét nem jelölték ki, az ingatlan-nyilvántartás szerint községnévvel sem belterülettel, sem külterülettel nem rendelkezik, ezáltal közigazgatási területtel jelenleg nem rendelkezik, továbbá utalt a fennálló határvitára. Az Mötv. 133. § (3) bekezdése alapján hivatkozott a felperes érdemi szakmai segítségnyújtásának hiányára.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak ítélte, megállapította, hogy az alperes az Étv. „9/A. §-ában foglalt megállapítására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget” és kötelezte, hogy az elmulasztott közigazgatási cselekményt legkésőbb 2021. november 10. napjáig valósítsa meg, azaz az alperes képviselő-testülete állapítsa meg községnévvel Község településfejlesztési koncepcióját. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 127. §-a és 128. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a mulasztási per felételei fennállnak, így a Kp. 129. §-a alapján ítéletet hozott. Rögzítette, hogy a per tárgya a felperes VE/53/226-2/2020. ügyiratszámú ismételt törvényességi felhívásában foglaltak vizsgálata. Az Mötv. 140. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a mulasztási per indítására nyitva álló határidőt a felperes megtartotta. Rámutatott arra, hogy a határidő megtartottságának vizsgálata során nem vehető figyelembe a 63/2020. (VII. 8.) önkormányzati határozat, mivel az nem az ismételt törvényességi felhívásra vonatkozik. Az ismételt törvényességi felhívásban megállapított 2020. szeptember 30. napja eredménytelenül telt le, így a felperes az Mötv. 140. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásával indított mulasztási pert, a keresete - alperesi érveléssel ellentétben - nem

elkésett. Hangsúlyozta, hogy az Étv. 9/A. § (3) bekezdése értelmében a településfejlesztési koncepció megalkotása a képviselő-testület hatásköre. A településfejlesztési koncepció megalkotása jogszabályi kötelezettség, azonban az alperes nem rendelkezik a saját képviselő-testülete által kizárólag a saját terület vonatkozásában alkotott településfejlesztési koncepcióval. Rögzítette, hogy a 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozat 3. pontjában maga az alperesi önkormányzat képviselő-testülete is felismerte és elfogadta, hogy saját településfejlesztési koncepció készítése szükséges. Azzal, hogy községnév1 önálló településsé vált, így kötelezettsége keletkezett saját település-fejlesztési koncepció megalkotására, ezáltal az alperes képviselő-testületének határozathozatali kötelezettsége keletkezett, amelynek nem tett eleget, így mulasztása fennáll. Rámutatott arra, hogy a határozathozatali kötelezettség tényét nem befolyásolhatja, hogy az alperesi önkormányzat e feladat elvégzéséhez költségvetési forrásban nem részesült. Kifejtette, hogy arra tekintet nélkül, hogy az alperesi település közigazgatási határai minden tekintetben határozottak lennének, az alperesnek a jogszabályi rendelkezések alapján településfejlesztési koncepcióval kell rendelkeznie. Utalt az alperes és községnév2 települések közötti határvonalat megállapító Kfv.IV.37.465/2020/10. számú kúriai ítéletre, amely jogerős. A mulasztás megállapítása mellett a határozathozatali kötelezettség teljesítésének időpontját úgy írta elő, hogy annak a Kúria fenti ítélete meghozatalától számított egy éven belül, azaz 2021. november 10. napjáig kell eleget tenni, figyelemmel az alperes másodlagos kérelmére.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását. Fellebbezésének indokaként egyrészt a kereset elkésettségére, másrészt a kereseti kérelmen való túlterjeszkedésre hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereset elkésettsége tekintetében jogszabályellenes ítéleti megállapítást tett, mivel az Mötv. 140. § (1) bekezdése alapján a mulasztási per megindítására nyitvaálló határidő kezdőnapja a tájékoztatás adására nyitvaálló határidő eredménytelen letelte. Ez jelen esetben az ismételt törvényességi felhívás 2020. május 13-ai kézhezvétele folytán 2020. június 12. napján telt le, vagyis a perindítási határidő ezen a napon kezdődött meg, így a kereset elkésett. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a 130/2015. (XII. 28.) számú önkormányzati határozatot a Kp. 2. § (4) bekezdése ellenére érdemben vizsgálta, túlterjeszkedve a kereseti kérelmen. Hangsúlyozta, hogy a 130/2015. (XII. 28.) számú önkormányzati határozatával elfogadta a településfejlesztési koncepciót, ami önmagában kizárja a mulasztási per megindítását. Az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a hatáskörén a képviselő-testület által meghozott határozat tartalmi vizsgálatával, emellett a tartalmi vizsgálattal kimondta, hogy az alperes településfejlesztési koncepció tekintetében határozatot alkotott, azonban az a jogszabályoknak nem felel meg, így határozathozatali kötelezettségét elmulasztotta.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését a perköltség megfizetésére, a becsatolt költségjegyzéken 12.000 forint másodfokú perköltséget számított fel. Álláspontja szerint az ítélet a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelel, helyes ténybeli és jogi következtetéseken alapul. Rámutatott arra, hogy az ismételt törvényességi felhívásban az Mötv. 134. § (2) bekezdésében leírtakat, vagyis a törvényességi felügyelet egyéb eszközeinek mérlegelési jogkörben történő alkalmazását (beleértve a mulasztás per indítását is) a

jogszabálysértés megszüntetésére nyitvaálló, az alperes által sem vitatottan a 2020. szeptember 30-ai határidő eredménytelen leteltéhez, mint feltételhez kötötte. Ez pedig a felhívás eredménytelenségének a Kr. 9. § a) és d) pontjában írt két feltétele, amely 2020. szeptember 30. napján következett be. A 130/2015. (XII. 28.) önkormányzati határozat érdemi vizsgálata körében előadott alperesi érvelés kapcsán kiemelte, hogy községnév² Nagyközség területfejlesztési koncepciójának községnév¹ területére történő hatályosítása nem felel meg a településfejlesztési koncepcióra vonatkozó legelemibb tartalmi és formai követelményeknek, így nem töltheti be azt a jogszabályi funkcióját, hogy a településfejlesztési döntéseket megalapozó dokumentum lehessen. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében azt rögzítette, miszerint e hatályosítás, érvényesítés nem jelenti annak tényét, hogy az alperes saját településfejlesztési koncepcióval bírna. Ennek tisztázása előfeltétele volt a mulasztási pernek, így a kereseten az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés érdemben nem bírálható el.

[11] A Kúria az elsőfokú ítélet jogszerűségét a Kp. 127. §-a alapján irányadó 124. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint eljárva, főszabály szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül. Ugyanakkor a Kp. 14. § (1) bekezdése a hatáskör hiánya tekintetében hivatalbóli vizsgálatot ír elő, valamint a Kp. 81. § (1) bekezdése alapján az eljárás annak bármely szakaszában megszüntetendő, ha megszüntetési ok áll fenn, ezáltal a hatáskört és az eljárás megszüntetésének szükségességét a másodfokon eljáró bíróság is hivatalból köteles vizsgálni.

[12] A felperes az Mötv. 140. § (1) bekezdés a) pontja szerint mulasztási pert indított önkormányzati határozathozatali kötelezettség elmulasztása miatt községnév¹ Község településfejlesztési koncepciója határozattal való megalkotásának elmulasztás miatt. Az elsőfokú bíróság a Kp. XXII. fejezete szerinti mulasztási perben hozott ítéletet. Erre figyelemmel a Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy a határozathozatali kötelezettség elmulasztása miatt a Kp. XXII. fejezete szerinti mulasztási per vagy a Kp. XXV. fejezete szerinti, a helyi önkormányzat jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárás lefolytatásának van-e helye.

[13] A Kúria rámutat arra, hogy a lefolytatandó eljárást alapvetően meghatározza, hogy normatív határozat vagy más jellegű határozat meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása áll-e fenn. Az Mötv. 140. § (1) bekezdés a) pontja alapján ugyanis „a kormányhivatal a helyi önkormányzat tájékoztatásának kézhezvételétől vagy a tájékoztatás adására nyitva álló határidő eredménytelen leteltétől számított tizenöt napon belül indíthat mulasztási pert a helyi önkormányzat törvényen alapuló határozathozatali kötelezettsége elmulasztásának megállapítására”, amely mulasztási per a Kp. XXII. fejezete szerinti pertípus, míg a Kp. XXV. fejezetében foglalt eljárást kell lefolytatni a Kp. 139. §-ában foglalt rendelkezésre figyelemmel abban az esetben, ha a helyi önkormányzat képviselő-testületének

normatív határozata meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása áll fenn. A Kúria e vonatkozásban utal az Mötv. 137. §-ára, amely normatív határozat meghozatalának elmulasztása esetén az önkormányzat jogalkotási kötelezettségének elmulasztása megállapításának indítványozásáról rendelkezik. A Kp. 139. §-a és az Mötv. 137. §-a szerinti eljárás következik a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 1. § (1) bekezdésének és 23. §-ának a rendelkezéséből, mivel a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata a Jat. hatálya alá tartozó közjogi szervezetszabályozó eszköz, ezáltal amennyiben a helyi önkormányzat képviselő-testülete a törvényen alapuló normatív határozat meghozatalát elmulasztja, az jogalkotási kötelezettség elmulasztását eredményezi.

[14] A Kúria hangsúlyozza, hogy a mulasztás folytán meg nem hozott határozat jellege alapvetően meghatározza az eljárás típusát, ezáltal pedig a hatáskörrel rendelkező bíróságot is, mivel a Kp. XXII. fejezete szerinti mulasztási per a Kp. 12. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a törvényszék, míg a Kp. XXV. fejezetében szabályozott, a helyi önkormányzat törvényen alapuló határozathozatali kötelezettsége elmulasztása miatti eljárás a Kp. 12. § (2) bekezdés c) pontja alapján a Kúria hatáskörébe tartozik. A hatásköri szabályokon túl a Kp. 127. §-a szerinti mulasztási per és a Kp. 139. §-a szerint a helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása miatti eljárás (Kp. 148-149. §) abban is eltér, hogy más a jogalap és más a bíróság érdemi döntésének tartalma.

[15] A településfejlesztési koncepció elfogadása az önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata, megalkotása törvényi kötelezettség, ezáltal annak elmulasztása nem a Kp. XXII. fejezete szerinti mulasztási per tárgya, hanem a Kp. XXV. fejezete szerinti eljárás az irányadó, amelynek lefolytatására a Kp. 12. § (2) bekezdés c) pontja alapján a Kúria rendelkezik hatáskörrel.

[16] A Kp. 14. § (1) bekezdése alapján a hatáskör hiányát a bíróság hivatalból veszi figyelembe. A Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. A Kp. 81. § (2) bekezdése értelmében ha az eljárás során hatáskör vagy illetékesség hiánya miatt áttételnek van helye, a bíróság az eljárást megszünteti és az áttétel szabályainak alkalmazásával jár el. A Kp. 110. § (4) bekezdése szerint ha a másodfokú bíróság az eljárást megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletét teljes egészében vagy abban a részében, amelyre a megszüntetési ok fennáll, hatályon kívül helyezi.

[17] A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 45. § (1) bekezdése értelmében a Kúrián az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) és d) pontjában, valamint a 32. cikk (4) és (5) bekezdésében foglalt ügyek elbírálására önkormányzati tanács működik. Az Alaptörvény 32. cikk (5) bekezdése magában foglalja a helyi önkormányzat törvényen alapuló rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettsége elmulasztása megállapításának esetét is, ezáltal a Bszi. 45. § (1) bekezdése szerinti önkormányzati tanács jogosult az eljárásra.

[18] Az ügyben első fokon eljáró bíróság helyi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata meghozatalára irányuló kötelezettség elmulasztása miatt eljárásra

hatáskörrel nem rendelkezett, a hatáskör hiányát és ennek okán az eljárás megszüntetésének szükségességét a Kúria másodfokon eljáró tanácsának hivatalból vizsgálnia kellett. A hatáskör hiánya a peres eljárás jelen szakaszában az eljárás megszüntetését eredményezi, emellett a Kúriának a Kp. 81. § (2) bekezdése alapján - a Bszi. 45. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - az áttételről is rendelkeznie kellett.

[19] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette és az ügyet áttette - a Kp. 12. § (2) bekezdés c) pontjában és a Bszi. 45. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre tekintettel - a helyi önkormányzat jogalkotási kötelezettségének elmulasztása miatti eljárásra hatáskörrel rendelkező Kúriához.

Záró rész

[20] A Kúria a fellebbezést a Kp. 127. §-a alapján irányadó 124. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. június 1.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró,
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

A kiadmány hitelül: